

(א) מנחות כטו: (ב) נער חוספות בנח קמח עג: ד"ה כדן, (ג) צ"ל ואמר, (ד) נציל ובגו. רש"ל, (ה) נציל אחר ד"ה כשעלה, (ו) [רש"ל], (ז) [שמות לב], (ח) [ויע' חוספות בנח קמח פב, ד"ה כדן, (ט) ווע' חוס' ע"ז ב: ד"ה מלי בעינ',

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה מדבר וכו' פאת נגב מדבר צין:

(א) תוס' ד"ה מדבר וכו' פאת נגב מדבר צין:

גליון הש"ם

גב' קנאה יש ביניכם. ע"י ברע"י בתומש בראשית א כ"ז וברא"ם שס: שם מיר הורו לו להקב"ה. ע"י תורת חיים סנהדרין דף עא ד"ה ולמה נכתבו: שם בלום יש עבר שנתן שלום. ע"י מהרש"א נח"א רפ"ד דנדרות. וקושיות ומירובי בתום' צ"ק עג ע"צ ד"ה כדו:

מוסף רש"י

ויכפר על העם. ח זה מסר לו מלך המות כשעלה לקדש, שהקטורת עולה המנפה (במדבר יו יא). בתרים לאותיות גנון התנון דקשר תורה (מנחות כס),

אמר רבי עקיבא פרק תשיעי שבת

קנאה יש ביניכם. שאתם צאים על ידה לדי רציחה: **מסר לו למדו: בחדם בשכר**. שחרפוך וקראוך אלס נוזר מאדמה לשון שפלות: **מסר לו סודו**. להקטיר מנחות קטורת בשעת מגפה ולעמוד בין הממים ובין החיים: **ואי לאו דאמר ליה**. מלאך המות: **מנא ידע**. הלא בתורה לא נכתב: **בדאי אסא**.

בתמיה: **קושר כפרים**. כגון הכך

דאמר'י בפרק הבונה (למן דף קד.) תגא

דקוף לגבי רי"ש וכן שטעני"ז ג"ץ שצריכין כל אות ג' זיונים כדאמרין (במנחות דף כט:): ראש הזי"ץ נמתח לימין ולשמאל בגוגי מעט וכן ראש השי"ץ השמאלי וכן כל ראשי שצע אותיות הללו בכל מקום שהן: אין שטוס. אין דרך לינת שלוס: **בעיך**. במקומך: **לעורני**. לומר תללח

מלאכתך: **מיד**. בעליה אחרת אמר לו יגדל נא כח ה': (ס) **בא פשטן**. הוא יכר הרע המחטיא את האדם הוא העולה ומסטי'.⁽¹⁾ [והאומר] דהוא מדת הדין אין הגון בעיני: **כשעלה משה**.

בא בתוך שש שעות הם סבורים שאותו יוס שעלה צו מן המנין היה והוא אמר להם מ' יוס שלימים יוס וילילו עמו ויוס עלייתו אין לילו עמו שהרי צו' בסיון עלה נמלא יוס מ' צי"ן בתמוז היה צי"ו בא שטן ועירצב את העולם והראה דמות חשך ופסילה דמות ענן וערפל וערצובא לומר ודאי מת משה שהרי באו כבר שש ולא בא. ואי אפשר לומר שלא טעו אלא ציוס המעונין בין קודם חלות לאחר חלות שהרי לא ירד משה עד יוס המחרת שנאמר' וישכימו ממחרת וגו': **באו שש**. שקבע לכם: **שנאה לעור'ם**. שלא קצלו צו תורה: ^{שפכו}

שנתן לי הקב"ה תורה א"ל הקב"ה של עולם חמודה גנוזה יש לך שאתה משתעשע בה בכל יום אני אחזיק טובה לעצמי אמר לו הקב"ה למשה הואיל ומיעטת עצמך תקרא על שמך שנאמר וַיִּזְכְּרוּ תוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי וְגוּ' (וא"ר יהושע בן לוי ⁽⁶⁾) בשעה שעלה משה למרום מצאו להקב"ה שהיה קושר בתרים לאותיות אמר לו משה אין שלום בעיך אמר לפניו כָּלֹּם (יש עבד שנותן שלום לרבו ⁽⁷⁾) א"ל היה לך לעורני מיד אמר לו וַעֲתָה יִגְדַּל נָא כַּח ה' (באשר דברת ⁽⁸⁾) (אמר) ר' יהושע בן לוי מ"ד וַיֵּרָא הָעָם כִּי בּוֹשֵׁשׁ מֹשֶׁה אֶל תִּקְרִי בּוֹשֵׁשׁ אֵלָּא בָּאוּ שֵׁשׁ בִּשְׁעָה שְׁעֵלָה מֹשֶׁה לְמָרוֹם אִמֵּר לָהֶן הַשְּׁגִיחוּ עֲלֵיו מֵת וְלֹא הַשְּׁגִיחוּ עֲלָיו הָרָאָה לָהֶן דְּמוּת מִמֶּתוּ וְהֵייוּ דְקֹאמְרִי לִיהּ לֵאחֶרן ⁽⁹⁾ כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ וְגוּ': א"ל הווא מרבנן לרב כהנא מי שמיע לך מאי הר סיני א"ל הר שנעשו בו נסים לישראל הר ניסאי מיבעי ליה אלא הר שנעשה סימן טוב לישראל הר סימונאי מיבעי ליה א"ל מ"ט לא שכיחת קמיה דרב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע דמעיניי באגדתא דרב חסדא ורבה ברי' דרב הונא דאמר'י תרווייהו מאי הר סיני הר שירדה שנאה לעכו"ם עליו והיינו דאמר ר' יוסי בר' חנינא ה' שמות יש לו מדבר צין שנצטוו ישראל עליו מדבר קדש שנתקדשו ישראל עליו מדבר קדמות שנתנה קדומה עליו מדבר פארן שפרו

בפארן ⁽¹⁰⁾ דהוה משמע דפארן היא אומה אחרת כמו שעיר אלא גרס מאי צעי בשעיר ומאי צעי בחימן וסיני נמי היינו מדבר צין דכתיב מדבר צין היא קדש וסיני איקרי קדש דכתיב בספר (תהלים כט) קול ה' יחיל מדבר יחיל ה' מדבר קדש משמע דהיינו בשעת מתן תורה ומיהו קשה לר"י דהא מדבר קדמות היה מזרחא של ארץ ישראל דכתיב (דברים ג) ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל סיחון מלך חשבון וגו' שהיתה במזרח של א"י דכתיב (שם ד) בעצר הירדן מזרחא שמש ומדבר צין ופארן היינו דדרומה כמו שנשמע בפסוקים שהבאתי ואף יתכן דמדבר קדמות היינו מדבר סיני:

אמר רבי עקיבא פרק תשיעי שבת

תורה היבן היא. וא"ת וכי שטן לא היה יודע מתן תורה וי"ל דאמרין במדרש לפניו ילך דבר שטרדו הקב"ה למלאך המות בשעת מתן תורה שלא יקטרג לומר אומה שעמידה לחטוא לסוף מ' יוס בעגל אמה נתן להם התורה והוא שטן והוא מלאך המות כדאמר'י בפ"ק דצ"צ (דף נט.)

ואמר'י נמי בסנהדרין (דף כו:): **תושי' שניתנה** בנשאי מפני השטן:

לסוף מ' יום אני בא. פירש בקונטרס דאותו יוס שעלה

צו אינו מן המנין והוא היה אומר להם מ' יוס שלימים יוס וילילו עמו ויוס עלייתו אין לילו עמו שהרי ו' בסיון עלה נמלא יוס מ' היה צי"ן בתמוז ואין נראה לר"י צן רצינו מאיר דזהדיא משמע בפ"ק דיומא (דף ד.) דיוס עלייה מן המנין דקאמר התם בשלמא לר"ע משכחת להו דצי"ן בתמוז נשכדכו הלכות כ"ד דסיון ושיסגר דתמוז מלו להו מ' יומין וביצבקר בתמוז נחת אלמא חשיב יוס עלייה ואיכא מ' יוס ומ' לילה כשתחשוב לילה שאחר היום ועוד אס לא תחשוב יוס עלייה לא ישלמו מ' ימים אחרונים עד אחר יוס הכפורים ושלמו צוה"כ שאו א"ל מה שפרש"י בפרשת כי תשא שצי"ט בתמוז עלה קשה לר"י שאו לא תמלא שלמו מ' ימים אחרונים ציוס הכפורים !):

מדבר צין. קשה לר"י דע"כ מדבר צין לאו היינו מדבר פארן דמדבר צין בתחילת דרומה של ארץ ישראל דכתיב באלה מסעי והיה לכם פאת נגב (ס) ממדבר צין על ידי אדום וכתיב וגסב לכם הגבול מנגב וגו' והיו מולאמותיו מנגב לקדש צרעע וקדש צרעע היינו פארן דכתיב בשילוח מרגלים וישלח אותם משה ממדבר פארן ובספר (יהושע יד) כתיב שאמר כלב בשלוח אותי משה מקדש צרעע לרגל את הארץ וכן באלה הדברים כתיב ונבא עד קדש צרעע ומפרש מיד שלוח מרגלים ועוד דכמה מסעות היו ממדבר פארן עד מדבר צין דבסוף בהעלותך כתיב ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן ובאלה מסעי כתיב ויסעו העם מחצרות ויחנו ברתמה א"כ רתמה היינו פארן וחשיב כמה מסעות עד מדבר צין וכן צין פארן נסיני מהלך י"א יוס דכתיב אחד עשר יוס מחורב דרך הר שעיר עד קדש צרעע א"כ מדבר צין ופארן וסיני לאו הכל אחד ואורי' דהכל מדב' אחד וגדול היה דע"כ סיני היינו פארן דכתי' הופיע מהר פארן ובפרק שור שנגח ד' וה' (צ"ק דף לז.) דרשין מפארן הופיע ממוןן לישראל גבי שור של ישראל שנגח שור של עובד כוכבים פטור ול"ג צריש מסכת ע"ו (דף כ:) מאי צעי בשעיר ומאי צעי

בפארן ⁽¹⁾ דהוה משמע דפארן היא אומה אחרת כמו שעיר אלא גרס מאי צעי בשעיר ומאי צעי בחימן וסיני נמי היינו מדבר צין דכתיב מדבר צין היא קדש וסיני איקרי קדש דכתיב בספר (תהלים כט) קול ה' יחיל מדבר יחיל ה' מדבר קדש משמע דהיינו בשעת מתן תורה ומיהו קשה לר"י דהא מדבר קדמות היה מזרחא של ארץ ישראל דכתיב (דברים ג) ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל סיחון מלך חשבון וגו' שהיתה במזרח של א"י דכתיב (שם ד) בעצר הירדן מזרחא שמש ומדבר צין ופארן היינו דדרומה כמו שנשמע בפסוקים שהבאתי ואף יתכן דמדבר קדמות היינו מדבר סיני:

תצלין

פמ.

- ↑ ובור את יום השבת לקדשו: שמות כ ח
- ↑ לא תשא את שם יי אלהיך לשוא כי לא יקנה יי את אשר ישא את שמו שמות כ ז לשוא:
- ↑ בבד את אביך ואת אמוך למען יארכו ימיו: על האדמה אשר יי אלהיך נתן לך: שמות כ יב
- ↑ לא תרצח לא תנאף לא תגב לא תענה ברה"ק עד שקר: שמות כ יג
- ↑ ?? ארבעה מה אדיר שמך בכל הארץ: תהלים ח י
- ↑ עליית למרום שבית שבי לקחת מתנות באדום ואף סוררים לשכן יה אלהים: תהלים סח ט
- ↑ ויקח אהרן באשר דבר משה ורץ אל תוך הקהל ורצה תהי תפגע בעם ויתן את הקטרת ויכפר על העם: במדבר יז יב
- ↑ ותעמד בין המותים ובין החיים ותצטר המנפה: במדבר יז יג
- ↑ אלהים הבין דרבה והוא ידע את מקומה: איוב כח כג
- ↑ תהום אמר לא בי היא וגם אמר אין עמדי: איוב כח יד
- ↑ אבדון וקנות אקרו באונינו שמינו שמעת: איוב כח כב
- ↑ וזכר תורת משה עבדי אשר צויתי אותו דרוב על כל ישראל ויקים ומשפטים: מלאכי ג כב
- ↑ ועתה יגדל נא כח אדני באשר דברת לאמור: במדבר יד יז
- ↑ וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה יהיה לנו: שמות לב א

- ↑ והיה לכם פאת נגב (ס) ממדבר צין על ידי אדום וכתיב וגסב לכם הגבול מנגב וגו' והיו מולאמותיו מנגב לקדש צרעע וקדש צרעע היינו פארן דכתיב בשילוח מרגלים וישלח אותם משה ממדבר פארן ובספר (יהושע יד) כתיב שאמר כלב בשלוח אותי משה מקדש צרעע לרגל את הארץ וכן באלה הדברים כתיב ונבא עד קדש צרעע ומפרש מיד שלוח מרגלים ועוד דכמה מסעות היו ממדבר פארן עד מדבר צין דבסוף בהעלותך כתיב ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן ובאלה מסעי כתיב ויסעו העם מחצרות ויחנו ברתמה א"כ רתמה היינו פארן וחשיב כמה מסעות עד מדבר צין וכן צין פארן נסיני מהלך י"א יוס דכתיב אחד עשר יוס מחורב דרך הר שעיר עד קדש צרעע א"כ מדבר צין ופארן וסיני לאו הכל אחד ואורי' דהכל מדב' אחד וגדול היה דע"כ סיני היינו פארן דכתי' הופיע מהר פארן ובפרק שור שנגח ד' וה' (צ"ק דף לז.) דרשין מפארן הופיע ממוןן לישראל גבי שור של ישראל שנגח שור של עובד כוכבים פטור ול"ג צריש מסכת ע"ו (דף כ:) מאי צעי בשעיר ומאי צעי

תצלין